

TORONYIRÁNY

XV. 2.

2021. január 10.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Urunk megkeresztelkedése

Könyörögve kérjük Megváltónkat, akit János a Jordán vízében megkeresztelt, és mondjuk:

Urunk, küldd le ránk Szentlelkesedet!

Krisztusunk, te megjelenéseddel felragyogtattad felettünk világosságodat,

- add ezt a világosságot mindazoknak, akikkel ma találkozunk!

Keresztségeddel minket minden szennytől tisztára mostál és Atyád gyermekeivé tettél,

- add meg a gyermekké fogadás Lelkét azoknak, akik keresnek téged!

Krisztus, Isten szolgája, az Atya téged Fiának vallott és kedve telt benned,

- küldd le ránk Szentlelkesedet!

Krisztus, Isten választottja, te a megtört nádszálat nem töröd össze, a pislákoló mécses nem oltod ki,

- könyörülj mindenkin, aki őszintén keres téged!

Krisztus, Isten Fia, téged az Atya új szövetséggel tett a népek világosságává,

- nyisd fel a vakok szemét a keresztség vizével!

Krisztus, az emberi nem Megváltója, téged az Atya a Szentlélek kenetével avatott fel az üdvösség szolgálatára,

- úgy vezess minket, hogy mindnyájan meglássunk téged, higgyünk benned, és elnyerjük az örök életet!

Krisztus, életünk reménysége, aki elvezeted a sötétben élőket az üdvösség fényére,

- fogadd be országodba elhunyt testvéreinket!

Az Imaórák liturgiájából

A szentmise olvasmányai

1. Iz 55,1-11 Izajás próféta többek között úgy jellemzi az eljövendő Messiást, mint aki a megtört nádszálat nem törö össze, a pislákoló mécses nem oltja ki.

2. 1Jn 5,1-9 Péter apostol beszédében, Jézus nyilvános működésének kezdeteként Keresztelő Jánosnak a Jordán környékén történő keresztelését jelöli meg.

3. Mk 1,7-11 Jézus megkeresztelkedik Jánosnál a Jordánban.

Keresztelés a Jordánban

Márk szerint „az emberek megvallották bűneiket és János megkeresztelte őket”. Nem kell valami különleges bűnvallomásra gondolni, hanem inkább arra, hogy kifejezést adtak bűnbánatuknak, s a vízben való alámerítést úgy fogadták, mint a lelki tisztulás jelképét. Máté a történetbe már beleviszi a keresztények kérdését is, és úgy adja elő a jelenetet, hogy erre is meglegyen a válasz. A kérdés ez lehet: Az Isten Fia hogyan állhat a bűnösök közé és hogyan fogadhatja egy nálánál kisebb személyiség kezéből a tisztulás szertartását? Máté a könyvében másutt is elővételezi az Isten Fiának azt a felismerését, amit az apostoloknak csak a Mester feltámadása hozott meg (vö. 14,33, 16,16). Feltételezhetjük, hogy Jánosnak is csak a következő látomás adta meg a bizonyosságot Jézus kilétéről. De amikor közeledett hozzá, láthatta összeszedettségét, komolyságát és megérezhetett valamit személyes nagyságából. Ezért vélekedik úgy, hogy inkább neki lenne szüksége Jézus keresztségére. Jézus azzal válaszol, hogy neki és Jánosnak teljesíteniük kell minden „igazságot”. Ez az igazság lehet az a jövendölés, hogy a Megváltó szolidaritást vállal a bűnösökkel, s kiengeszteli Istent helyettük, vagy pedig lehet annak a kinyilvánítása, hogy mindezt érdemszerző emberi tettekkel valósítja meg, nem pedig olyan feltűnő jelekkel, amelyeket a zsidók vártak. Lukács még megjegyzi, hogy amikor Jézus kijött a vízből, imádkozott, s akkor hangzott el az Atya tanúsága, s a Szentlélek akkor ereszkedett le föléje galamb képében. Lukács egyébként sokszor említi Jézus imáját. Gondja volt rá, hogy a pogányokból lett keresztények előtt bemutassa Jézust úgy is, mint az Atya előtti hódolat példaképét. Valószínűleg ez is Pál apostol hatása nála. Márk és Lukács az Atya szavait így közlik: Te vagy az én szeretett Fiam... Máté pedig így írja: Ez az én szeretett Fiam ... A lényeg mindenütt ugyanaz: annak az érzékelése, ami a negyedik evangéliumból különösen kitűnik, hogy Jézus mellett

maga az Atya tesz tanúságot, és tanúsága alapján kell őt elismerni, mint Fiát. A „te vagy” kijelentés pedig tükrözi azt a bensőséges kapcsolatot, amely az Atyát és a Fiút összeköti. Ezt az utóbbi formát egyébként úgy is felfoghatjuk, mint a Zsolt 2,7 idézését. Későbbi adatok alapján tudjuk, hogy Jézusnak emberileg is különleges ismerete volt az Atyáról, emberi értelmével is felfogta az Atya örök szavait, tehát az ilyen megszólítás magától értetődött. A közvetlen hang igazít el bennünket a mennyei szózat értékelésében is. Ha Jézus látta az Atyát, akkor a saját fiúságáról megvolt a biztos tudata, s így nem szorult külön kinyilatkoztatásra. A jelenet hagyományos egyházi értelmezése valóban az, hogy a teofánia elsősorban Jánosnak szólt, őt akarta felvilágosítani Jézus kilétéről, hogy azután bizonyosságot tehessen róla a nép előtt. János a nép előtt nem annyira az Atya hangjára, mint inkább a Lélek megjelenésére hivatkozik: „Láttam a Lelket, amint galamb képében leszállt rá, és rajta is maradt”. (Jn 1,32).

Meg kell jegyeznünk, hogy Jézus látomásában is együtt kell látnunk a képet és a belső hitbeli meggyőződést, amelyet a kegyelem vált ki. A teofánia nem kényszeríti az embert, hanem csak tükrözi a természetfölötti valóságot, amit az ember vagy elfogad, vagy visszautasít. Az ilyen jelenetek a Szentírásban mindig a hit kiemelt aktusai, ahol az ember teljes szabadságával és engedelmisségével hozza meg a döntést. Egy-egy ilyen természetfölötti közlés a későbbi kételkedés lehetőségét sem zárja ki, mint ahogy Jánosnál is látjuk, amikor fogságából követeket küld Jézushoz, és újra bizonyosságot kér küldetéséről. A Szentlélek galamb képében való megjelenésének előzményeit, illetve a benne levő jelképet nem könnyű kifejtetni. Talán azt az „új teremtést” jelképezi, amit a megigazulás létrehoz bennünk, hiszen a teremtés történetében arról van szó, hogy „Isten lelke lebegett a vizek felett”.

Az Atya szózata és a Szentlélek megjelenése az apostoli ígéhirdetésnek még egy döntő szempontot adott. Világossá tette, hogy a Jézus által rendelt keresztségnek valódi kegyelmi tartalma van, s hogy a háromszemélyű Isten működik benne. A Jordán folyónál az Atya a Szentlélek közbejöttével nyilvánította ki Fiát. A hívó ember a keresztségben újjászületik vízből és Szentlélekből, s ezáltal az Atya fogadott gyermeke lesz, akiben neki kedve telik. A keresztyén lét fölött tehát ott lebeg az Atya megszólítása, amely kifejezi az örökbefogadást, a kiválasztottságot és küldetést. Kell, hogy a keresztyén élet tudatos felelet legyen erre a megszólításra.

Már Origenész felhívta a figyelmet még egy érdekességre, amelyet Márk szövegében olvashatunk. A népről azt mondja, hogy János alámerítette őket a Jordán folyóban, Jézusról pedig azt állítja, hogy alámerítette a Jordánba. Vagyis Jézus alámerült, jelképesen beletemetkezett abba a vízbe, amelyben az emberek megvallották bűneiket és várták a tisztulást. Márk tehát a sorok között arra hivatkozik, hogy Jézus adta a keresztségnek a megszentelő erőt. Csak ő tehetette meg, hogy az újjászületés fürdőjében a Szentlélek működjék (Tit 3,5). Mivel ő leereszkedett a keresztségbe, azért az hatékony jelkép lett. A keresztségben őt magát öltjük magunkra, s úgy válunk Isten gyermekeivé.

Gál Ferenc

A nevelés öröme (13.)

Az ember nevelésének művészete

15. A fejlődés folyamatának szakaszai

FALLIKUS-ÖDIPUSZI SZAKASZ

A gyermekkor ezen harmadik szakaszát a nemek közötti különbségek felfedezése, és az Ödipusz komplexus jellemzi: ezen ellenséges és szeretetteljes érzések együttesét érzi a gyermek a saját szülei iránt. Ebben az időszakban a gyermek felfedezi, hogy eddigi idillikus kettősébe (én és anya) belép egy harmadik, kényelmetlen személy, akivel kénytelen kapcsolatba lépni: az apa. A kapcsolat hárompólusúvá válik: én-anya-apa, és ezt sokkal nehezebb kezelni, főleg a lányok számára. Amikor a fiú felfedezi az apai figurát, és magához hasonlónak találja, elvonja a figyelmét az anyától, hogy megtanulja a férfias viselkedésformákat. Az apa utánzása során azonban megjelenik nála a féltékenység is: szeretné elfoglalni az ő helyét. A kisgyermek ettől nyugtalan lesz, de meg lehet vigasztalni, ha energiáit szeretetének első tárgya, az anya felé irányítjuk, aki, mivel különbözik tőle, meg tudja nyugtatni. Amikor a lány gyermek fedezi fel a harmadik személyt, vonzza őt annak különbözősége, ezért elkezd hízelegni, hogy magára vonja a figyelmet, de nem utánozza. Kénytelen magába fojtani energiáit és visszatérni az anyához, hogy elsajátítsa a női viselkedésformákat.

Az anya tehát az ő számára két egymásnak ellentmondó szempontból létezik: egyrészt szeretetének első tárgya, aki nyugtat és vigasztal, másrészt utánozandó példakép, ami irigységet szül. Az érzelmek fejlődése konfliktusokkal teli a gyermekben, mert ugyanazon személlyel kapcsolatosan éli át a szeretetet és a gyűlöletet. A mesék, a maguk szimbólumain keresztül éppen ezt a szeretet-gyűlölet konfliktust vázolják fel. A mostohák, boszorkányok, tündérek nem mások, mint az élő anya megelevenedései: egyszer, mint életet adó, máskor, mint aki tilt és büntet. A gyermek három és hat éves kora között ki van téve ezeknek az erős, ismétlődő és egymással szembenálló érzéseknek. Lelkileg olyan feszültségben él, ami olykor vidám és gyengéd, máskor agresszív és féktelen megnyilvánulásokban robban ki. Jó, ha a szülők ismerik ezt a kétpólusosságot, hogy megértsék a gyermek szenvedéseit, hogy ne sértődjenek meg a gyermek visszautasításaitól, és hogy segítsék őket nyugalommal és türelemmel a kritikus pillanatok átélésében. Fontos, hogy a gyermekek ne érezzék a pár szeretetéből kirekesztettné magukat. Ha energiáikat nem pazarolják el az érzelmek görcsös kutatására, akkor sokféle tevékenység iránt érdeklődhetnek, ezzel biztosítva az érzelmi fejlődés harmadik alapkövét, a *kezdemenyvezőkészséget*. Ellenkező esetben a gyermekek, lévén önzők, azt gondolják, hogy ellenségességet okoznak, és büntüdatuk lesz, ami megakadályozza, hogy biztonságérzetük kialakuljon.

A gyermek azt tanulja meg, amiben él.
 Ha szemrehányásban él, akkor hajthatatlan lesz.
 Ha ellenségeségben él, akkor agresszív lesz.
 Ha félelemben él, akkor ijedős lesz.
 Ha gúnyolódásban él, akkor félnék lesz.
 Ha visszautasításban él, akkor bizalmatlan lesz.
 Ha féltékenységben él, akkor irigy lesz.
 Ha szégyenben él, akkor büntudatos lesz.
 Ha nyugalomban él, akkor kiegyensúlyozottabb lesz.
 Ha bátorításban él, akkor kezdeményezőbb lesz.
 Ha megbecsülésben él, akkor megértőbb lesz.
 Ha becsületességben él, akkor igazságosabb lesz.
 Ha világosságban él, akkor bizalmasabb lesz.
 Ha szeretetben él, akkor jobb lesz.
 Ha tiszteletben él, akkor magabiztosabb lesz.
 Ha barátságban él, akkor tényleg barát lesz az egész világ számára.

Doroty Law Nolte

Az önképünk a gyerekkorban alakul ki. Szülőként, nevelőként az a legfontosabb törekvésünk, hogy sikerüljön benne egy jó önkép kialakítása, ami nem keverendő össze az önhittséggel. Az önhitt embernek általában rossz az önképe, és a mások figyelmére vágyik. Sokkal jobban emlékszik a kritikákra, mint a dicséretre. Nagyobb fontosságot kell tulajdonítanunk a gyermek erőfeszítéseinek, mint az elért eredménynek, mert ez emeli ki a belső értékeket. Röviden: szeretni kell feltétel nélkül a gyermekeinket anélkül, hogy megengednénk bármiféle „ha”-t (pl. Ha megteszed..., akkor a tündérem vagy).

16. Az óvoda szerepe a nevelésben

Az óvoda, a család után a tapasztalatszerzés kitértetett helye. A három és hat év közötti gyermekek iskolája, az ő igényeik szerint kigondolva és megszervezve, hogy megfeleljen az ő érdekeiknek és szükségleteiknek.

Az óvoda nevelési célja az, hogy harmonikusan fejlessze a gyermekben rejlő lehetőségeket a szabad és kreatív tevékenységek segítségével, és hogy elősegítse a más gyerekekkel kialakított kapcsolatokat.

Természetesen jelen van a felügyelet igénye is, ami megfelel a szülők igényeinek, akik otthonuktól távol dolgoznak, így nem tudnak együtt lenni a gyermekekkel. Napjainkban azonban ez a gondoskodás már nem egyes emberek jószágának és érzékenységének köszönhető adomány, mint a „karitász kegyes hölgyeinek” esetében, akik odaadásukkal, együttműködve az akkoriban terjedő óvodákkal a családok számára oly fontos és szükséges szolgáltatással tették mindezt.

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Mindennapi örömök

Az öröm a szív és az értelem összhangja. Így van ez kezdettől, hiszen a Teremtő legyen gesztusában a teljesség jelenik meg, folyamatosan. A világnak ez a derűre-hivatottsága akkor is érvényes, ha ezerféle veszélyeztetettség sövényez körül, s olykor még a virágnak sem tudunk örülni, ha tövis van rajta. Kétségtelen, az öröm szorosan tartozik a boldogsághoz, amelynek centruma a szeretet; az a könnyedség, melynek dimenziói „létértékűek”. Kortárs francia: Jean Lacroix írja: Szeretni annyi, hogy sohasem alkalmazzuk a szeretettel szemben a hatalom eszközeit. Persze többféle „hatalom” van – a csábítástól az erőszakig, mely utóbbi különös hangsúlyt kap mostanában az emberiség történelmében. (De mikor nem kapott?) Család, közösségek, társadalom akkor mondható igazán hatóerőnek, ha jelen van az egység, ahol tekintettel vannak egymásra, kifejezik „óhajukat”, ahol tudnak kérni, mert ez a valódi szeretet nyelve, ami sohasem „kedvrontó”. Iménti szerzőnk mondta: Kérni, annyi, mint lemondani a hatalomról. Az öröm és a szeretet testvérületéből nem hiányozhat a jótett és az áldozat sem – bármely helyzetben. Ehhez társulhatnak igazán a mindennapok örömei. Mindenki érzi (ha érzi!), hogy a hízogás, a hazudozás a felajánlott „szép gyümölcsök” férgei, a várt, őszinte boldogságé; mely aligha mérhető idővel, hiszen a szív és az ész „pillanatnyi” harmóniája is jó változást hozhat egy gyötrődő ember számára, aki aztán már csak arra a „pillanatra” gondol.

Korunk súlyos veszélye a közömbösség, amely eddig nem tapasztalt ártalmat okoz az örömet keresőknek, akik sokszor (önhibájukon kívül) esnek ebbe a verembe. Az érdektelenségbe, amely végletekig fokozható – mások iránt...

Farsangi időben régebben szinte életprogramnak hirdették az igaz derűt, örömet, a társadalmi-közösségi térben azt a könnyedséget, mely nem hagyja ki azt a figyelmességet, hogy szeretném, ha a társam is jól érezné magát. A szélsőségek általában rossz közérzetet szülnék, s bizony ha valaki úgy fogja fel például a szórakozást, hogy az a személy teljes felszabadítása minden etikai kötöttségtől, előbb-utóbb feladja a humanitárius értékeket, szétválasztja az élet összetartozó-megtartó elemeit, és ezzel feladja önmagát, személyiségét.

Hallgatni az etikai kérésre, a lét magasabb szintje, emberi szint, de isteni szándékkal átszöve. Amikor érzem: elég volt, és kimondom is, nem biztos, hogy gyáva vagyok, legfeljebb tartok a többiektől, akik a szemembe nevetnek.

Ha sorba vesszük, mit jelentenek manapság a mindennapok örömei, ugyancsak vázlatos „rangsort” állíthatunk fel – kinek-kinek állásfoglalása szerint, de az emlegetett közömbösség aligha üzen bármit, amit méltányolhatnánk.

Egy új nevelési koncepciónak első dolga lehetne, hogy igazi öröme tanítson, amely a felszabadultságot is szeretet-pecsétnak fogja fel, és ezzel a bűn fogalmát a szentágostoni kategóriába sorolná: a bűn nem más, mint a szeretet hiánya. Kimondhatjuk: az Istent bekalkuláló derű, jókedv a mindennapok öröme, az isteni akarat, de tartózkodni kell attól, hogy olyan jelentést adjunk neki, amely a szeretettel össze nem egyeztethető.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

A pandémia miatt huszonhat év után először nem tartották meg a hazai kulturális élet kiemelkedő eseményévé lett esztergomi Becket Szent Tamás ünnepséget és a rákövetkező nap hagyományos szegedi Vízkereszti koncertjét. Az esztergomi Rudnay Sándor Alapítvány és a Rudnay Sándor Kulturális és Városvédő Egyesület Nemeskürty István professzor kezdeményezésére 1994-ben rendezte meg első ünnepségét Becket Szent Tamás tiszteletére, az európai keresztény kultúra társadalmi szerepének tárgyalására. Azóta a minden év január 5-én megtartott esztergomi ünnepség hagyományosan ökumenikus imával kezdődött a Szent Tamás-hegyi kápolnában, majd Kiss-Rigó László kuratóriumi elnök, püspök vezetésével több száz fő részvételével tartott emlékülésen folytatódott a hazai és a nemzetközi kulturális, gazdasági és társadalmi élet kiemelkedő képviselőinek előadásaival. Az utóbbi tizennégy évben a január 5-i esztergomi Becket Szent Tamás ünnepséget másnap követte a Szeged-Csanádi Egyházmegye által január 6-án este Szegeden rendezett Vízkereszti koncert. Az idén mindkét esemény későbbi időpontban kerül megrendezésre, vagy a következő évre halasztódik.

Ferenc pápa 2020. november 18-án Felföldi Lászlót, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye általános helynökét, a nyíregyházi Magyarok Nagyasszony-társzékesegegyház plébánosát pécsi megyéspüspökké nevezte ki. Az új főpásztor püspökké szentelését és beiktatását január 6-án, Vízkereszt ünnepén a 10.30 órakor kezdődő szentmise keretében tartották a pécsi székesegyházban.

A magyar történelem egyik legnagyobb hadikatasztrófája, a doni áttörés 77. évfordulója alkalmából a 2. magyar hadsereg százezer elhunyt katonájáért és a háborúk áldozataiért január 9-én szentmisét mutatott be Kiss-Rigó László püspök, melyet ökumenikus megemlékezés követett a jezsuiták Szent József templomában.

A szegedi esperes kerület Rózsafűzér társulatának tagjai következő találkozójukat január 11-én, hétfőn tartják a Székesegyházban. A program: 16 órakor érkezés, majd közös ének, 17 órakor ünnepélyes rózsafűzér, 18 órakor ünnepélyes szentmisén vesznek részt a társulati tagok.

Szegedi művészek közreműködésével újabb hangverseny részesei lehetnek az érdeklődők a Filharmonia Magyarország virtuális koncerttermében. A Tisza bérlet soron következő, január 11-én, 19 órakor kezdődő koncertjén Beethoven: Coriolan nyitány op.62, Mendelssohn: g-moll zongoraverseny op.25, valamint Beethoven: 2. szimfónia D-dúr op.35 című műve hallható. Közreműködik a Szegedi Szimfonikus Zenekar, vezényel Halász Péter, zongorán kísér Balogh Ádám. A közvetítés a filharmonia.hu világhálós oldalon érhető el.

Az idén a keresztény egyházak az Ökumenikus Imahetet az egységért január 17-24. között rendezik, mely alap gondolata: „Maradjatok meg szeretetemben és sok gyümölcsöt teremtek” (Jn 15,5-9). A magyarországi ünnepélyes megnyitót január 17-én, jövő vasárnap 19 órakor tartják a budapesti Szent István Bazilikában a magyarországi keresztény egyházak vezetőinek részvételével. Beszédet mond Erdő Péter bíboros, ígét hirdet Steinbach József református püspök.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Elnöksége négy évvel ezelőtt elfogadta, hogy az Ökumenikus Imahét országos nyitó istentiszteletének vasárnapja 2018-tól az üldözött keresztényekért való imádkozás vasárnapja is legyen.

Az Ökumenikus Imahét keretében Szegeden a Székesegyházban Fekete Károly református püspök, Kondor Péter evangélikus püspök, Kiss-Rigó László püspök, valamint a szegedi keresztény közösségek felelős lelkipásztorai és híveinek képviselőinek részvételével tartanak ökumenikus istentiszteletet január 19-én, kedden 18.00 órakor. A hét részletes szegedi programját a jövő heti számunkban közöljük.

Online konferenciát rendez január 24-én, 15 órától a Kárpát-medence nyolc hazai- és külhoni közösségével a tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia. A Ferenc pápa által meghirdetett Isteni Ige vasárnapján azokkal a pécsi, debreceni, székesfehérvári, pozsonyi, komáromi, gyulafehérvári, kolozsvári, valamint szabadkai csoportokkal szeretnének kapcsolatot teremteni, melyek 2016 és 2020 között részt vettek az Ó- és az Újszövetségi Biblia felolvasásában. A szervezők rövid előadásra kérték Bábel Balázs kalocsai érseket, Kovács Gergely gyulafehérvári érseket és Balog Zoltán Dunamelléki Református egyházkerület püspökét, valamint Martos Levente Balázst, a Pápa Bibliikus Bizottság tagját, Pecsuk Ottót a Magyar Bibliatársulat elnökét és Akyama Manabu Tsukuba (Japán) egyetem professzorát. A konferenciába, mely része a Gyüdi Sándor, a Szegedi Szimfonikus Zenekar Liszt Ferenc-díjas karmestere által válogatott zenei összeállítás, mintegy ezren kapcsolódhatnak be.

Továbbra is megtekinthető a Magyar Betlehem 2020. című tárlat a Szegedi Dóm Látogatóközpont virtuális kiállítótérben. A tárlat Kossuth-, Munkácsy- és Nívódíjas képző- és iparművészek alkotásait mutatja be. A „betlehemi-csodát” – többek között - Sonkodi Rita festőművész, Szabó András festő- és grafikusművész, Kligl Sándor szobrászművész, Simon András grafikusművész, valamint Szekeres Erzsébet képző- és textilművész alkotásain keresztül élhetik át az érdeklődők. A tárlat február 2-ig látható a szegedidom.com/blog/magyar-betlehem-kiallitas-2020/ oldalon. A kiállítás anyagából album készül.

A Gál Ferenc Egyetem Szegedre hirdetett Theolinguá akkreditált, egyházi szaknyelvi nyelvvizsgára február 19-ig lehet jelentkezni B1, B2 és C1 szintekre angol, német és olasz nyelvből. A Szeged-Csanádi Egyházmegye egyetemén 2008. óta működik a Nyelvvizsgáztatási Akkreditációs Központ kihelyezett vizsgahelyeként, mellyel Szegeden és a régióban egyedül biztosítja a Theolinguá nyelvvizsga megszerzésének lehetőségét. A vizsga időpontja március 27., helyszíne a Gál Ferenc Egyetem szegedi épülete a Dóm tér 6. szám alatt. Ugyanitt nyelvvizsgára felkészítő intenzív tanfolyam is indul, melyre január 15-ig várják a jelentkezéseket. A Theolinguá nyelvvizsgáról és tanfolyamról szóló információkat a <https://gfe.hu/hallgatoknak/nyelvtanulasnyelvvizsgak/> oldalon érhetik el azok is, akik felvételi vagy diplomaszerezés érdekében készülnek nyelvvizsgára.

Gyűjtést hirdetett a Katolikus Karitás a decemberi, horvátországi földrengés károsultjainak megsegítésére, valamint az újjáépítés költségeire. A Katolikus Karitás a földrengés után kötelességének érezte az azonnali segítségnyújtást hálózatán keresztül, és felvette a kapcsolatot a Sisaki Karitással. Az első napokban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 10 millió forint segélyt küldött Horvátországba. Az igények felmérését követően a Katolikus Karitás további segítséget nyújt, melyhez országosan lehet csatlakozni. A gyűjtés célja a krízishelyzetbe került családok támogatása, továbbá otthonaik helyreállítása, újjáépítése, melyet a segélyszervezet pénzügyi támogatással lehet eljuttatni a segélyszervezethez.

Adományokat

- átutalással a Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008 számlaszámra, földrengés közleménnyel,
- a 1356-os adományvonal hívásával (hívásonként 500 Ft-tal),
- valamint a karitasz.hu oldalon online adományozással

lehet eljuttatni a segélyszervezethez.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Csorny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.